

VERKFAÐ — ELLA IKKI

»Dagblaðið« hevði ein greinastubba, ið var soljóðandi:

»I gjár segðist, at semja er komin í lag millum skiparafelagið og útgerðafelagið um at taka somu sáttmálarnar komandi ár. — Eftir eru avgerðir millum reiðarafelagið og motorpassarafelagið, kann eydnast at tosa seg saman her skuldu vit so kunnað tikið við einum ári uttan sáttmálastríð.

I eini máltrasamrøðu bóru vit hetta uppá mál við Danbjörg og lögdu hesi orð afturat: »Tá ið »Dagblaðið« ikki tekur fiskimenninar uppá tunguna fara vit at spyrja teg, um fiskimenn ikki hava gjørt vart við seg — ella kanska teir eru væl nøgdir við teir galdandi sáttmálar. Vit spyrja eisini, um tað er rætt, at sáttmálarnir eru gjörðir fyri tvey ár t. v. s. eisini fyri 1954.

Danbjörg svarar soleiðis: »Tað er ikki nógv ið kann verða sagt í eini máltrasamrøðu; men lat meg svara á tann síðsta spurningin fyrst; tí eg góðkenni ikki, at sáttmálarnir skulu galda eisini fyri 1954.

Væl nøgdir við sáttmálan eru fiskimenn ikki.

At gera vart við okkum er skjótt at gera; tí vit hava ongan sáttmála undirskrivað og kunnu tessvegna siga hann upp við þá ongunum fyrivarni.

Ella rættari sagt: vit hava ikki neyðugt at siga upp. Vit kunnu seta verkfall í gildi í somu løtu, sum vit seta tilika lýsing í blöð ella aðrastaðni.

Nakað annað er, um menn fara at streika aftur í ár.

Tað er alt annað enn hugnaligt at streika á hvørjum ári. Men fiskimenn megu nú sjálvir taka avgerð um hetta.

Eg ætli mær til Havnar skjótt, og tá fari eg at tala við Erlend Paturson um hetta. Meira kann eg ikki siga fyribils um verkfall ella ikki. Men tá talan er um, hvussu fiskimenn eru nøgdir, so kann eg minna á, at fiskurin liggur enn umborð í fleiri skipum og er nú tornaður so upp at hann er so lættur sum fjaðrar. Hjá fiskimönnum verður þá einki burturúr.

Nakrir fiskimenn hava roynt at fáa reiðara at turka saman við teimum, men tað bar ikki til, so býttu teir frá og turkaðu aðrastaðni, men tá varð skiparin uppsagdur við øllum sínum monnum. Hetta er prógv um, at reiðarar vinna hópin av peningi tá teir selja veiðuna sum klippfisk, og hetta er orsökini til, at teir nokta fiskimönnum atngongd til stýri í Föroya Fiskasölu.

Um jól og nýár er tungt at sita við vatni og turrum breyði. Mangir fiskimenn, sum í mong ár og eisini í 1953 hava túrast á sjónum, strítt og strevað, eiga ikki eina kaffibøn at koyra á kannuna og hvaðna minni sukur og kókur fyri ikki at tala um annað góðgæti.

Slíka ómenniskjansliga viðferð fáa menn, sum halda landi okkara uppi.

Hvussu leingi halda teir stóru, at slíkt óskil kann haldast gangandi?

Tað endar ikki væl. Tað skilja vit öll.

Lægestriden

Framhald av 1. síðu.

Efter at læge Halvorsen alene og med stor omhu har passet lægedistriktet i ca 1/2 år er såvel sygekasser som befordringskasser således situerede, at der bliver tale om en klækkelig nedsettelse af kontingentet til kommende generalforsamlinger.

Myndighederne

har fra første færd af betragtet »adresse-folkene« som oprørere. Det, der er foregået, har intet som helst med oprør at gøre.

Befolkningen har i enighed fremsat et beskedent ønske om at beholde en mand, som er her, og det må af begivenhedernes gang være gået op for disse myndigheder, at det er et

dödsens alvorligt ønske, så alvorligt, at befolkningen har afholdt sig fra aktivt at sætte sig op mod myndighederne, der idet mindste to gange ret kraftigt har søgt at provokere befolkningen til overgreb.

Man må oprigtigt håbe, at det må gå op for myndighederne, at vi lever i et demokratisk land, hvor myndighederne, skulde varetage folkets tarv og ikke blot være håndlangere for en kapitalistisk klike.

Forhåbentlig undgår vi en tredje provokation.

Klakksvik i december 1953.

Erik Olsen, Poul J. Olsen, Olaf Joensen, S. Heinzen, Joen Joensen, A. Sundskard, Eli Eltör, Hans Jacobsen, Axel Jacobsen.

Radiotelegrafforbindelsen med Tveraa.

Da Telefonverk Föroya Lögtings fra 1. januar 1954 overtager ekspeditionen af telegrammer til og fra Suderö, nedlægges ovennævnte forbindelse fra samme dato.

THORSHAVN TELEGRAFSTATION, d. 23/12 1953

C. Olsen

Radiotelefon samtaler med Skibe.

Fra 1. januar 1954 ekspederes radiotelefon samtaler mellem skibe og land over Thorshavn Radio.

Prisen for samtaler med færøske og danske skibe bliver kr. 3.60 for en periode på 3 minutter, for overskydende minutter kr. 1.20 pr. minut. Dertil kommer eventuelt skibstakst og gebyr for særlige tjenester.

THORSHAVN TELEGRAFSTATION, d. 23/12 1953

C. Olsen

LÝSING

Sambært lóg frá 12. mars 1923 um kommunala skattaálíknig í Föroyum verða allir persónar, sum skulu verða álíknadír persónligan kommunuskatt í Tórshavnar kommunu, bidnir um annahvört sjálvir ella við fulltrúða, tó um so er — við fulltrúargevarans egnu ábyrgd — INNAN 15. JANUAR 1954 ella viðvíkjandi teimum, sum eru skyldigir at föra löggildar handilsbökur, INNAN 1. FEBRUAR 1954 at geva upp inntöku sína fyri árið 1953 samsvarandi teim útfyllingarblöðum við leiðbeinan til sjálvuppgávu, sum nevndin hevur útflyggjað skattagjaldarunum. Serliga verður víst á, at persónar, sum í yrki sínum vanligu nýta annað rakstrarár enn álmanakkaárið, hava rætt til at nýta hetta í sjálvuppgávuni. Hesi útfyllingarblöð verða endurflyggjað TÓRSHAVNAR LÍKNINGARNEVND.

Tað verður beinleiðis gjört kunnugt, at hann sum ikki í rættari tíð gevur upp inntöku sína samsvarandi áðurnevndu lóg, missir rættin til at mótmæla skattaálíknig sína, um hann ikki kann vísa á, at skattaálíkningin er meira enn 25 % hægri enn veruliga inntöka hansara. Er munurin meir enn 25 %, skal hann gjalda skatt av veruligu inntöku síni við 25 % í viðbót.

Hann, sum einki útfyllingarblað hevur fingið við útbýtanina, eigur sjálvur at snúgva sær til líkningarnevndina, av tí at möguli mistök, við útbýtanina hava onga ávirkan á undannevndu áseting.

Persónar, sum eru skyldigir at föra löggildar handilsbökur og skattskyldig deyðsbúgv, SKULU SAMAN VIÐ SJÁLVUPPGÁVUNI SENDA INN RAKSTRARROKNSKAP OG UPPGERÐ YVIR FÍGGJARSTØÐU VIÐ RAKSTRARÁRSINS BYRJAN OG ENDA.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu frestir í tí fyriskrivaða sniði og rætt undirskrivaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til umhugsunnar.

Arbeidsgevarar verða bidnir um at geva frágreiðingar um goldnar lönir o. a. m. til arbeidsfólk sitt, og mugu teir INNAN 15. JANUAR 1954 senda líkningarnevndini hesar frágreiðingar, sum teir eru skyldigir til eftir § 34 í áðurnevndu lóg. Um arbeidsgevari ber seg undan, kunnu hesar frágreiðingar verða kravdar fram av yvirvaldinum við dagbót.

Somuleiðis verður kunngjört, at hann, sum til skaða fyri kommunu miðvíst gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningarnevndini skeivar upplýsingar um inntöku ella ognar- og förimunar viðurskifti síni, VERÐUR SEKTADUR VIÐ, AT HANN TIL KOMMUNUNA BØTIR UPP TIL 10 FERÐIR TANN SKATT, SUM HANN HEVUR SVIKIÐ.

Öll verða biðin um at skriva növn og bústað (götunavn og húsánúmmar) skiliga á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki mis-skild.

Húsaegarir fáa at vita VIRÐI AV BÚSTAÐI Í EGNUM HÚSUM VIÐ AT VENDA SÆR TIL LÍKNINGARNEVNDINA MÁLTR. 1063.

TÓRSHAVNAR LÍKNINGARNEVND

Telefonverkið ger kunnugt.

Frá 1. januar 1954, tá telegrammtenastan millum Suðuroy og Tórshavn verður niðurlögð, yvirtekur telefonverkið hetta samband og avgreiðir tey telegramm, ið higartil hava verið send innanlanda, sum telefontelegramm og samtalur.

Utanlanda telegramm yvir telegrafstöðina í Tórshavn kunna sum higartil inntelefonerast til telefonstöðina á Tvöroyri. Telegramm til felagar í Suðuroy verða í framtíðini úttelefoneraði frá telefonstöðini á Tvöroyri.

Utanlanda telegramm kunna sum higartil ókeypist verða send frá telefonstöðunum um alt landið.

Verður telegramm inntelefonerað av felaga á bygd, verður tað, eins og telegramm inntelefonerað av felaga í Tórshavn, skuldssett við 30 oyrum.

Frá 1. 1. 1954, hevur Tórshavn Radio yvirtikið alla skipstænastu. Fólk, ið ynskja at tosa við skip, mugu biðja um telegrafstöðina Tórshavn nr. 1460.

Skip, ið ynskja at tosa við fólk á landi, mugu kalla Tórshavn Radio. Telefonverk Föroya Lögtings.